

Sygn. akt VU 241/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Mastalerz

Protokolant st. sekr. sądowy Ilona Królikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku **H. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 15 grudnia 2011 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 241/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 grudnia 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. dokonał ponownego przeliczenia emerytury wnioskodawcy H. K. poprzez zastosowanie zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne za 2 kwartały tj. $6 \times 1,0\% \times 728,18 \text{ zł} = 3,64$ i dokonał wyrównania za okres od 1 lipca 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku w kwocie 3,66 złote.

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym w dniu 25 stycznia 2012 roku H. K. wniósł o jej zmianę o przeliczenie emerytury w oparciu o kwotę bazową 1147,29 złotych faktycznie obowiązującą w dniu 31 lipca 1998 roku, a nie w oparciu o kwotę 1043,24 złote, jak to uczynił organ rentowy.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Na rozprawie w dniu 30 sierpnia 2012 roku wnioskodawca oświadczył, że w pierwszej decyzji z dnia 4 września 1998 roku wskaźnik wysokości podstawy został zaniżony i wynosić winien 109,85% a ponadto nieprawidłowo zostało określona kwota bazowa w tej decyzji.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

Wnioskodawca H. K., urodzony (...), w dniu 3 grudnia 1997 roku złożył wniosek o przyznanie wcześniejszej emerytury.

Decyzją z dnia 19 stycznia 1998 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. odmówił wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury. Odwołanie H. K. od powyższej decyzji zostało prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 20 kwietnia 1998 roku w sprawie sygn. akt XIII U 960/98.

(dowód: wnioski o emeryturę k. 1-2 akt emerytalnych, decyzja z dn. 19.01.1998 r. k. 33 akt emerytalnych, wyrok k. 38 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 21 lipca 1998 roku Wojewódzki (...) w R. przyznał wnioskodawcy świadczenie przedemerytalne.

(dowód: decyzja k. 46-47 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 4 września 1998 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na wniosek Rejonowego (...) z dnia 31 lipca 1998 roku ustalił wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego **na dzień 2 grudnia 1997 roku**.

Wysokość świadczenia wyniosła 736,24 zł. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 9 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1980 roku do grudnia 1988 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **97,75 %**, zaś podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika przez **kwotę bazową (1001,51 zł)** – 978,98 zł. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 38 lat, 6 miesięcy okresów składkowych (462 miesiące), 3 miesiące okresów nieskładkowych.

(dowód: decyzja z dnia 4.09.1998 r. k. 49 akt emerytalnych)

Kolejnymi decyzjami ZUS w R. ponownie ustalał wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego:

- w decyzji z dnia 12 stycznia 2000 roku ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na 106,44%, i przyjął tożsamą kwotę bazową, co w decyzji z dnia 4 września 1998 roku – 1001,51 złotych;

- w decyzji z dnia 11 stycznia 2001 roku ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na 109,89% i przyjął tożsamą kwotę bazową, co w decyzji z dnia 4 września 1998 roku – 1001,51 złotych;

(dowód: decyzja z dnia 12.01.2000 r. k. 6 akt emerytalnych tom II, decyzja z dnia 11.01.2001 r. k. 10 akt emerytalnych tom II)

Na skutek złożonego przez H. K. wniosku, ZUS Oddział w T. przeliczył wnioskodawcy emeryturę od dnia 13 maja 2001 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalił ponownie na **109,89%** i przyjął tożsamą kwotę bazową, co w decyzji z dnia 4 września 1998 roku – **1001,51 złotych**. Odwołanie wnioskodawcy od tej decyzji z dnia 22 maja 2001 roku zostało prawomocnie oddalone przez Sąd Okręgowy w Radomiu wyrokiem z dnia 11 września 2001 roku w sprawie sygn. akt VI U 2830/01.

Decyzją z dnia 4 czerwca 2001 roku ZUS przeliczył wnioskodawcy ponownie emeryturę ustalając wwpw na tożsamym poziomie tj. 109,89% i przyjmując kwotę bazową w wysokości 1001,51 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 22.05.2001 r. k. 17 akt emerytalnych tom III, decyzja z dnia 4.06.2001 r. k. 20 akt emerytalnych tom III, wyrok SR z dnia 11.09.2001 r. k. 22 akt emerytalnych tom III)

Decyzją z dnia 2 sierpnia 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przeliczył H. K. emeryturę od dnia 1 lipca 2011 roku. Przy ustalaniu wysokości świadczenia przyjęto najkorzystniejszy wariant tj. wwpw w wysokości 111,02% i kwotę bazową w wysokości 1.043,24 złote bowiem:

- wyliczony przez organ rentowy wskaźnik z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 109,89%;

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury – 23,82%, zaś

- z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty wyniósł 111,02%.

(dowód: decyzja z dnia 2.08.2011 r. k. 251 akt emerytalnych tom III, wyliczenia ZUS k. 245-249 akt emerytalnych tom III)

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł H. K. wskazując, że wwpw winien wynosić 109,89% a kwota bazowa winna być wzięta pod uwagę z dnia 31 lipca 1998 roku w wysokości 1.147,29 złotych a nie jak to przyjął organ rentowy 1.001,51 złotych.

W trakcie postępowania, organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 15 grudnia 2011 roku przyznał wnioskodawcy wyrównanie za okres od 1 lipca 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku w wysokości 3,66 złotych, z uwagi na omyłkowe zastosowanie w decyzji z dnia 2 sierpnia 2011 roku, przelicznika „5” zamiast „6” przy ustalaniu zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne za dwa kwartały. Decyzji tej do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty, gdzie wwpw wyniósł 111,02% i kwotę bazową przyjęto 1043,24 złote.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 24 stycznia 2012 roku w sprawie sygn. akt VU 891/11 postępowanie w zakresie zastosowania mnożnika „5” przy ustalaniu zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne za dwa kwartały umorzył a odwołanie w pozostałym zakresie oddalił. Apelacja H. K. od powyższego wyroku została przez Sąd Apelacyjny oddalona wyrokiem z dnia 26 lutego 2013 roku.

(dowód: pismo ZUS z dnia 22.12.2011 r. k. 29 akt VU 891/11, wyrok SO z dnia 24.01. 2012 r. k. 38 akt VU 891/11, wyrok SA z dnia 26.02.2013 r. k. 85 akt VU 891/11, decyzja k. 267 akt emerytalnych tom III)

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zaskarżoną decyzją z dnia 15 grudnia 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy wyrównanie za okres od 1 lipca 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku w wysokości 3,66 złote. Organ rentowy bowiem w decyzji z dnia 2 sierpnia 2011 roku o przeliczeniu emerytury, ustalając kwotę zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne za 2 kwartały błędnie dokonał jego wyliczenia mnożąc wskaźnik 1% x 5 zamiast 6 razy. Przedmiotem zaskarżonej decyzji jest więc jedynie przyznanie wyrównania. Przyjęta natomiast przy obliczeniach kwota bazowa w wysokości 1.043,24 złote oraz wwpw w wysokości 111,02% są konsekwencją ustalenia tych wartości we wcześniejszych prawomocnych decyzjach m.in. z dnia 4 września 1998 roku, 4 czerwca 2001 i z dnia 2 sierpnia 2011 r. Prawdliwość wydania decyzji z dnia 2 sierpnia 2011 roku, w której organ rentowy omyłkowo zastosował mnożnik 5 zamiast 6, co w konsekwencji było podstawą do wydania zaskarżonej decyzji, była już badana przez sąd. Zarówno sąd pierwszej instancji jak i sąd drugiej instancji uznały, iż zastosowana przez organ rentowy kwota bazowa w wysokości 1043,24 złote i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 111,02% są prawidłowe a odwołanie wnioskodawcy zostało prawomocnie oddalone.

Podnoszone przez wnioskodawcę w niniejszej sprawie argumenty i dotyczące wysokości kwoty bazowej oraz wwpw emerytury, nie mogą odnieść zamierzonego skutku. Kwestie te nie były bowiem przedmiotem zaskarżonej decyzji, a w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych to treść zaskarżonej decyzji wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania (por. SN w postanowieniu z dnia 13 maja 1999 roku, II UZ 52/99, OSNP 2000/15/601). Ponadto jak to wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 stycznia 2008 r. sygn. akt I UK 173/07 (OSNP 2009/5-6/78) sąd ubezpieczeń społecznych jest związany ostateczną decyzją, od której strona nie wniosła odwołania w trybie art. 477⁹ k.p.c. ani nie podważyła jej skuteczności w inny, prawem przewidziany, sposób.

Ponadto w ocenie Sądu Okręgowego rozpoznającego niniejszą sprawę, ponowna analiza prawidłowości ustalenia kwoty bazowej i wwpw, wobec szczegółowego uzasadnienia Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim (k. 41-47 akt VU 891/11) i Sądu Apelacyjnego w Łodzi (k. 88-89verte akt VU 891/11) jest niecelowa.

W przedmiotowej sprawie badana jest bowiem przez sąd prawidłowość ustalenia wyrównania za okres od 1 lipca 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku, a które w ocenie Sądu Okręgowego zostało dokonane prawidłowo.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, uznał odwołania za nieuzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.